

Հայ-քուրսական հանձնաժողով.

Ոչնչից մեծ աղմուկ

Այսպես կոչված «Թուրք-հայկական հաշտության հանձնաժողով» շուրջ
պատճենաբառը կազմված է այսպիսի հայության մեջ՝ ուղարկելու համար:

Դեռ չի լրացել մեկ ամիսը, այն օրից, երբ հայտնի դարձավ «Թուր- հայկական հաւության հանճնա- ժողով» կոչված մարմնի ստեղծման մասին, սակայն դրան արդեն այն- քան հրադարակումներ են նվիրվել, որ զարմանի է արժանի:

Հրաղարակումների ճնշող մեծամասնությունը բացասական է գնահատում այդ հածնաժողովի բուն գոյությունն իսկ: Ակզրում դախարակում էին փորձագետները, հետո լաղաթական գործիչները, հետո կուսակցությունները: Դեռ խորհրդաբանական ենթակառությունները մի ծելու, բանջի (ծիծ են բննադատողները) գոնե նրա հայ անդամները ամենեւին չեն կարող դասվել Յայատանի ազդեցիկ գործիչների թվին: Ինչուս ասում են, կրակ դառնան չեն կարող մի խորոն խոսվածել: Ու այսին աղմուկ:

Յայտնի է Յերոսրատոսի դաս-

Դանական խօսքությունները սր համատեղ հայտարարություն երկնեցին ինչ-որ «սպերային գործընթացների» մասին: Դեռ... Մի խոսնկ, միայն հայաստանյան մամուլում ոչ դակաս, բան հարյուր անդրադարձ:

Ի՞նչ է. Մինսկի խմբի նոր առաջարկությո՞ւն է եղել, սահմանադրության փոփոխությո՞ւն է դաշտասկում, թե՝ էկոլոգիական աղես է դատահել: Ոչ, ընդամենը հավաքվել են չորս հայ ու վեց բուրժ, որութել են իրենց այսուհետ հորցործել «Թուրք-հայկական հաւության հանճնաժողով»: Քանից ընդգծվում է, որ նրանի այդ խմբում ներկայացնում են միայն իրենի իրենց, այլ ոչ թե որևէ դեմքական կամ հասարակական մարմին (ներառյալ հատուկ հանճնարարությունների գծով դեսղան Դավիթ Շովիաննի «Դրամայում եմ Հերոսրատոսին մոռանալ»: Եվ այդ օրենքը սերտ-լով մարդիկ ակամա մտադահեցին այն անունը, որը դարտավոր էին մոռանալ... Արդ, եթե մեկը համարում է, որ այդ հանճնաժողովը հերոսրատու է (бо այդ կարծիքն չեմ բայց...), առա դրա հախից զալույավագույն ծերը այդ հանճնաժողով կոչվածն անտեսելու է: Պարզաբան մի նկատե ու վեցը: Այնինչ ծիծ հակառակն է, հետեւց արձագանքների այսուհի հեղեղ, որին այս խումբը, հիրավի, ոչ մի առումով արժանի չէ:

Ես կարում եմ, թէ այս ասած
սովորական բաղաբական խաղեց
են, մասնավորապես այսդես ա-
սած, բաղաբական խանդի ար-
դյունք (օքս հայտարարություննե-
րում դարձ հնչում եր դեմ չեն, ո-
այսդիսի հանձնաժողով լինի
միայն թե ոչ թե սրանց, այլ մե-
մասնակցությամբ): Եվ թերահա-
վառութեն էի ընկալում այնդիսի
դնդումները, ինչողես, օրինակ
ՇՈՍԿԻ ատենադես ո. Ռուբեն
Միրզախանյանի կարծիքը, թէ այս
հանձնաժողովը կարող է, ընդհա-

կառակը՝ ավելի վատացնել հայության բուրգական հարաբերությունները հեռանկարը։ Սակայն Դարուք Սահմանյանի «Ազգի» օգոստոսի 2-ի համարում արտասղված հոդվածը ներկայացրեց հիրավի ցնցող նորություններ։ Պարզվում է, այս ամենի հետեւանքով արդեն ինչ-ոք վճասներ են առաջացել։ Պառակտ Վել են ԱՄՆ-ի երկու հզորագույն հայկական լորրիսական կազմակերպությունները։ Ըստ հոդվածարի, Ուրբերս Բոչարյանին սղառնության ակցության աջակցությունը կորցնելու վտանգ, եւ այլն։

Այստեղ արդեն հարկ է խոսել Ծերեւույթի մասին, որը ներքաղավոկան դատավորությունը հնարավոր բացատրել, ու ինչու Երեւում նույն հոդվածից համահայկական է, այսինքն բնորու է մեր ողջ ազին: Դա մեր դառակավելու եզր

այս ել չեղած
Չէ որ այս
սկապես չկա,
ո չի փորձել ո-
ռողություն ծեռ-
եթե տեղի ունե-
մեր կամ նման
եր, աղա դրանց
ինց այդ գործե-
քայց ոչ թե այս
ինըն բազմաչար-
հավանականու-
թեաւ առաջ եանձ

Եթե սեկը հուսվարիս Մատուս է, ա-
ղա դրա համար ծմեռվա ցուցը
հայիոյելը արդյունավետ չէ: Աղա-
Շորհության համար կարելի է մե-
ղադրել կամ իրեն այդ մարդուն,
կամ երկրի կառավարությանը
միայն նրանք են դատասխանատու
ու մասզու լազարանու տափ լինի:

հանագույմարը
Թող չղառակս-
նդիանուր նղա-
ւեւոր են համա-
մի օրաղակաս
ուրց քանավեճը:
ԱՐՀ-ի դեկավա-
հանձնաժողովի
ու սարդու կացարած տարի լիս:

Ու ցավո, եղրակացնում են, որ
կարող է արդարանալ նաև հարզե-
լի ո. Միրզախանյանի կանխատե-
սումը հայ-թուրքական հարաբերու-
թյունների վատրարացման մասին
Միայն մի ճշմամբ դրա մեղավո-
րը այս խորուկ հանձնաժողովը չի
լինի, այլ նրանի, ովքեր Դայաստանի
բաղադրականության վրա ազդելու

SURFACING TOOLS

ԿՏՐԻՃ ՍԱՐԴԱՐՅԱՆԸ ԼՈՒՐԴ ՏԱՂԱՓԱԼԿԱՆ ԲՆԱՄԱՐԿՄԱՆ Է ԵՆՐԱՐԿՈՒՄ
ՀԱՅ-ՔՈՒՐՖԱԼԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Դրանց կարգավորումը, ըստ նրա, անհրաժեշտություն է Հայաստանի բաղադրական
հեռանկարի համար

Օգոստոսի 1-ին «Ազգը» հրադարակեց ղատմաբան Կորիծ Սարդարյանի «Հայ-քուրքական հարաբերությունների խնդիրը և աղաքական եւ քարոյական հարթությունները» խորագրով հոդվածը։ Յոդվածագիրը ղատմական եւ քարոյահոգեբանական առումներով բարդ ու հանգուցային է համարուն հայ-քուրքական հարաբերությունները եւ ընդգծուն է, որ դրանց լուծումը «Հայաստանի տեսական հեռանկարի առումով հանգուցալունման կարու և աղաքական անհամարժեալություն է»։

Սարդարյանն անդրադառնում է «Դայ-քուրքական հաւտեցման հանձնաժողովի» ուսուց ծավալվող բանավեճին, հանձնաժողովի ստեղծումը դայմանավորում է «Տարածաշրջանային հարցերն ամբողջությամբ լուծելու ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախազահների գործունեությամբ», աղա եւ ավելացնում «Մեզանում, ինչպես միշտ, վեճը կամ խոսքը ոչ թե դատապի, այլ հետեւանի մասին է: Այսպես հետք որովհետեւ լուց Խաղաֆական Բնարկումներին ու Վելուծություններին փոխարինելու է գալիս բարոյա

խոսությունը»:
Դարկ է նշել, որ Սարդարյանի
հողվածն ինքնին դատմական էլե-
կուրտով համեմված բարոյախոսու-
թյուն է: Ինչ Վերաբերում է լրջությա-
նը, աղա տես! է հարցնել հողվա-
ծագրին, թե ո՞ր բաղաբական բննար-
կումների ու Վերլուծությունների
արդյունքում նա «Դայ-քուրբական

հաշտեցման հանձնաժողովի»
ստեղծումը ղայլանավորում է
ԵԱՀԿ Սինսկի խմբի համանախա-
զահների գործունեությամբ, երբ
ամբողջ աշխարհը գիտի, որ հանձ-
նաժողովը ԱՄՆ ղետեղարտամեն-
տի նախաձեռնությունն է:

Եթե հանձնաժողովը հետեւամբ է, աղա դաշնագործ որն է: Սարդարյանն այս մասին նմանաղես լոռում է, որդեսզի մեզ բոլորիս խելք սովորեցնի, ասելով. «Թերեւս ոչինչ այն-դես չի հարվածում սեփական դեսության հեռանկարին, ինչողես լուծման կարու հարցերի հերթականության խախտումը»: Ի՞նչ հերթականություն: Թեեւ Սարդարյանն այս հարցին դատասխանում է, սակայն դատասխանելիս իրողությունները անտեսում եւ միանգամայն հակասում է իրականությանը: Ահա թե ինչ է ասում նա. «Սկզբից հաստեղ Թուրքիայի հետ միջողետական հարաբերություններ ու հետո միջազգային հարթությունից Ցեղասումանության ճանաչման հարցը տեղափոխ խել հայ-բուրժական միջողետական հարթությունը:

Սինչդեռ հայկական իշխանությունները, նախազահ Քոչարյան գլխավորությամբ, քազմից հատարել են. «Դայաստանն առան նախաղայմանի ղատրաս է Թուժիայի հետ դիվանագիտական հարթերություններ հաստատել: Տղասղանության ճանաչումը ղատադիր չէ»: Ուրեմն, Դայոց ցեղաղանության ճանաչման հարց հայ-թուրքական միջողետակա

հարթություն տեղափոխելու մասին խոսվ լինել չի կարող: Բայց միանգամայն կարելի է խոսել Դայասանի նկատմամբ Թուրքիայի որդեգրած բաղաբականության թե նամական բնույթի մասին, ինչը Սարդարյանը ողջամտորեն ցցանցում եւ երկու երկրների միջեւ ողի վանագիտական հարաբերություն ների բացակայությունը բացարում է «բաղաբական իրողություն ների հանդեղ» մեր բաղաբականութերի անդատասխանատու վերաբերնուներով, վերագրելով նրանց փոխակերպման եւ ինժնահաղթականան մի շարք բարդույթներ: Ավելին, նա հայկական իշխանություններին մեղադրում է Թուրքիայի վրա ճնշում գործադրելու մեջ եգանում է, որ «այդ ուղին թե նամակը իր խորացնելուց բացի, արդյունքուն ոչինչ չի տա»: Այդ ընթացքում Դայոց ցեղասղանության միջազգային ճանաչմանը հետամուտ լինելու թե նամակնի արտահայտություն ուսումնական:

Սարդարյանին ղետ է քաջ հայ
նի լինեն Հայոց ցեղաստղանու
թյան հարցում Լեւոն Տեր-Պետր
սյանի դիրքորոշումն ու «դամու
թյունը դամաքաններին քողն
լու» քուրֆական թեզը դաշտան
լու նրա հետեւողականությունը
Սարդարյանը չի կարող չիմանա
որ Թուրքիան՝ քուրֆական թեզ
հարցում Տեր-Պետրոսյանի հետեւ
դականությամբ հանդերձ, համ
ոռեն մերժել է Հայաստանի հ
ոհիվանագիտական հարաբեր

Թյուններն ու մերժման համար
նրան առաջադրել միջազգային

ուավարել՝ ասել է կանխատեսել, ծրագրել հարցերը», ոչ էլ հաշվի տ առել «դրանց լուծման բաղաքա- կան հնարավորությունները»: Ինչ վերաբերում է հարցերի հերթակա- նությանը, ասենք, որ Sbr-Պետրո- սյանի թուրքական բաղաքականու- թյունը իր դիրքերն առանց հերթա- կանություն խախտելու սղանեց:

Ներկայումս սղանված Տերմետ- բույանական բաղաքականության դիրքերի և այլ պահանջման մեջ առաջարկ է առաջնահարցը:

Ակամա հարց է ծագում ինչորեւ: Այդ հարցին Կորիծ Սարդարյանը դե- ռիս 1991-ին էր դատասխանել Նույն թվականի մարտի 15-ին Գերա- զույն խորհրդում նա դատապահվո- ւերի առջեւ Ելույթ էր ունեցել, ընդգ ծելով. «Պահանջաժիրություն ասա- ծը դատարկ քան է այսօր: Դա ծեռն տու է բոլոր այն ուժերին, որոնք դեմ են Հայաստանի անկախությանը»:

դիրենից Կոմի Սարդարյանը փորձում է աղացուցել, որ Թուրքիայի հետ հարաբերությունների հաստումը Դայաստանի բաղադրական հեռանկարի համար անհրաժեշտություն է: Քանի որ այդ հարաբերությունները Թուրքիան է մերժում, ուրեմն Սարդարյանը դեմք է փորձի աղացուցել նաև Թուրքական նախադարյանաների ընդունման անհրաժեշտությունը: Նրա վերոհիշյալ փորձը հետեւանք է, դրա դատճառը, ըստ ամենայնի, հայ-թուրքական հարաբերությունների:

Իսկ դեկտեմբերին Սարդարյանն ավելացրել էր: «ԵՎ Դայաստանում, ԵՂԱՐԱԲԱԴՈՒՄ դեմք է հաօսվեն այս մտի հետ, որ Ղարաբաղը մնալու Աղրեջանի կազմում»:

Սարդարյանի ընդգծումը նույն դեմք հետեւանք է, իսկ դա նոր հարց է բարձրացնում, ո՞րն է դրա դատճառը: Դա էլ ամենայն հավանականությանը «հայ ժողովրդի դաւադա նությունը նրա անդաւադանված ծությանը դայնանավորելու» ավելի բան տարօրինակ տրամադրանությունն է:

ժամանակին, երբ դրամատուրգ Մրութ Միջերին հարցրել են, թե ինչ է վաղուց կյանքից հեռացած Մերիլին Մոնրոն մինչ օրս հետաքրքրում է աշխարհին, կինոասունի նախկին ամուսինը դաշտախան ել է. «Եթե Մերիլինը ողջ մնար, ինձ մոտ 60 տարեկան կլիներ, բայց դա անհնար է դաշկերացնել: Նա չի ընկալվում որպես իրական մարդ, նա լեզեն է»: Իհարկե, լեզենը տարի չունի, ուստի նոյնան անհնար է Մոնրոն դաշտաքանությունը 75-ամյա կերպարանուն: Լեզենի բողոք դարձու-

Մոնրոյի լեզենդը

ված նաև իրական դեմքն արդեն տեսանելի չէ: Բայց այս աներեւականի տարելիցը սիմերում է նորից ու նորից անդրադառնալ նաև չարչելով կերպարին, որն ինչու եղել է, այնու էլ մնում է հականական կարծիքների եւ տարակեր մեկնությունների մեջաւ:

Վկանիմիր Նարոկով (գրող). «Մերիլին Մոնրոն մեր ժամանակի ամենամեծ կատակերգական դերասանություն է»:

Նորման Մեյլեր (գրող). «Մոնրոն անմիտ դայմանականություններով չկանոնադառնալ սեփական դամանություն է»:

Էլլա Ֆիցջերալ (երգչուի): «Նա արտասովոր կին է, որն իր ժամանակում առաջ է ընկել: Բայց նա ինը դա չգիտեր»:

Դարի Զանոս (կինոարտադրող). «Նա դարձած է ժամանակակից եւ արագածությունների մեջ»:

Թթենս Ռաթիգան (դրամատուրգ). «Մոնրոն երկու կիս ժամանակակից եւ արագածությունների մեջ»:

Փերի Չաւելի (դրամատուրգ). «Մերիլինը սիրու ծարավի զոր է»:

Մոնրո Չոլոտով (կինոագիր). «Մերիլին Մոնրոն դարձավ ինը»:

մացել իրենը, բնական, իսկ ինչ ուղարկած է կողմից եւ դարձարված»:

Իվ Առոլդ (լուսանկարչուի): «Մերիլինը եղջաման եղավ սեփական երազանի մեջ»:

Բիլ Ռույլեր (ռեժիսոր). «Մոնրոն: Նա բնակ չէ զիսակուն իր թուրությունները»:

Քիչոտք Տեղից (կինոնկանաց): «Մերիլին Մոնրոն ողբերգական մահից հետո ինչում են ափսառներ, տրունքներ, մեղարարներ: Փնտրում են ինքնաստանության մեղավորներին: Զանալով մեղավորներ գտնել՝ մարդիկ իրենց գործ են ուղղամիտ, ազնիվ, բարյացի մաֆուր: Բայց եթե, իրով, դատավարություն վկայեց իրավական այսուհի տակարգությունը գործություն է, ուղարկած է նաև ափսառների արդյունաբերությունը ու ժամանակակից երտիկ դիմարանությունը, մամուլը, ռադիոն, գովազդը, տղամարդիկ, կանայք, բանակը, երիտասարդությունը, ինչու նաեւ իրեն տուժածն ինը: Դա դատավարություն կիրակ 20-րդ դարի բարձակրության բացասական կողմերի դեմ, մի բադակրություն, որը հաջողության, կենանենի, երանկության ու սիրի իր ըմբռնություն ունի: Ես չեմ ուղում, թե նման դատավարությունն իրավաբանական հիմք չէ ունենա, ես միայն կասկածում եմ, թե որեւէ մեկն իրավունք ունի այս գործ հարուցել ու մեղադրող դառնալ»:

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության բացասական կողմերի դեմ, մի բադակրություն, որը հաջողության, կենանենի, երանկության ու սիրի իր ըմբռնություն ունի: Ես չեմ ուղում, թե նման դատավարությունն իրավաբանական հիմք չէ ունենա, ես միայն կասկածում եմ, թե որեւէ մեկն իրավունք ունի այս գործ հարուցել ու մեղադրող դառնալ»:

7 օգոստոսի, 23.20 Արթեն-Ալոր

■ «Մարտ բագրամի»**: Ուժիության 20-րդ դարի մասին:

7 օգոստոսի, 00.05 Պամերեալ

■ «Մարտնիա» (2-րդ մաս)***:

9 օգոստոսի, 00.40 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

11 օգոստոսի, 00.45 Ալ

■ «Կիլա»**: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 23.30 Յանի

■ «Կինը կին է»***: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 23.45 Արթեն-Ալոր

■ «Դոր»***: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 01.30 ՕՐ

■ «Պիրոն 357» արժանակը**: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 01.45 Ալ

■ «Կիլա»**: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 02.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 02.15 Ալ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 02.30 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 02.45 Ալ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 03.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 03.15 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 03.30 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 03.45 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 04.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 04.15 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 04.30 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 04.45 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 05.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 05.15 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 05.30 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 05.45 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 06.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 06.15 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 06.30 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 06.45 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 06.55 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 07.00 ՊՏԲ

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրության մասին:

12 օգոստոսի, 07.15 Յանի

«Կատար մենք»*: Ուժիության 20-րդ դարի բարձակրությ

